

ବାଲି ତୃତୀୟା

ବା

ତୀଜ ବ୍ରତ କଥା

ଓ

ପୁଷ ରବିବାର ବ୍ରତ

ପ୍ରକାଶକ—

ଶ୍ରୀ ବାସ୍ତାନିଧି ସାହୁ ଓ ଦ୍ଵାତୀ ସାହୁ

ଭୁବନାନନ୍ଦ ପୁସ୍ତକାଳୟ

କୁନ୍ଦିଆର ବଜାର ପୋ:—ଛଟଶି

ମୁଲ୍ୟ ତିନିଅଶା ବା ନୟା ଉପାସି ପଇସା ମାତ୍ର

ବାଲି ଢୁଙ୍ଗାୟା ବା ତୀନ ବ୍ରତ

—୫*❖*୫—

ଜଳଶୟରୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ବାଲକା ଅଣି ତହିଁରେ ଶକ୍ତି ସହିତ
ଶିବଲିଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ସଂକଳ୍ପ କରବ । ଯଥା—ଦେଶକାଳ
ବାକ୍ୟାନନ୍ତରଂ ମମ ଇହ ଜନ୍ମାନି ବାଞ୍ଛିତାର୍ଥ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି
ପୁରଂକୁ ଶିବଲେଳ ପ୍ରାପ୍ତ୍ୟର୍ଥଂ ଉମା ମହେଶ୍ୱର ଯୁକ୍ତାକର୍ମ ପୁରଂକ
ତୀନ ବ୍ରତ କଥା ଶିବଶ ମହଂ ନିବାୟ । ତତଃ ଅଗ୍ନିବରଣଂ
ପୂଜାମନ୍ତୋ ଯଥା—ଶିବାପୈ ସବମାଙ୍ଗଲ୍ଲେ ଶିବାୟ ସତତଂ
ନମଃ । ଶିବେ ସବ ପ୍ରଦାନୀ ତ୍ୱଂ ଶିବରୂପେ ନମୋ ନମଃ ॥
ଇତି ମନ୍ତ୍ରଣ କ୍ରତୋପବୃତ୍ତେଃ ପୂଜନୟତ୍ । ପାପୋଽଂ ପାପୋ
କର୍ମାହଂ । ଇତି । ନମସ୍କାରଃ ।

ଉମା ମହେଶ୍ୱରାୟଂ ନମଃ

ମଦାରମାଳ କଳିତାଳକାୟୈ, କପାଳ ମାଳଜିତ
ଶେଖରାୟ । ଦିଗାମ୍ବରାୟୈ ତ ଦିଗାମ୍ବରାୟ, ନମଃ ଶିବାୟୈ ତ
ନମଃ ଶିବାୟଃ ॥ ଏହା ବୋଲି ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ଦେବ ।

କଥା

ମଦାର ମାଳ ଶୋଭିତ କେଶପାଶ ଯାର । କପାଳମାଳ
ଶୋଭିତ ଜଟିଳ ଶେଖର ॥ ଦିଗାମ୍ବରେ ଶୋଭିତ ଦିଗାମ୍ବରେ
ପର୍ବତ୍ତର । ନତଶିରେ ପ୍ରଣମଇ ଉମା ମହେଶ୍ୱର ॥ କୈଳାଶର
ସମସ୍ତ୍ୟଙ୍ଗେ ହରଷେ ଗଉରୀ । ପରୁରନ୍ତି ଗୁପ୍ତପୁଣ୍ୟ କହ ଦ୍ୱିପୁରର
ହେ ନାଥ ପ୍ରସନ୍ନ ଯେବେ ସତ୍ୟ ମୋତେ କହ । ଶୁଣି ଦୁର
ହେଉ ମୋର ମନରୁ ସନ୍ଦେହ ॥ ପୁରଂ ଜନ୍ମେ ଦାନ କିବା ତପ
କରୁଥିଲି । ଭର୍ତ୍ତାରୂପେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଜନ୍ମେ ପାଇଲି ॥ ଉତ୍ସବକହନ୍ତି
ପ୍ରୀୟେ ଶୁଣ ଦେଉନିଶ୍ଚି । କହୁଛି ଉତ୍ତମବ୍ରତ ମୋର ଗୁପ୍ତ ଧନ୍ୟ

ନକ୍ଷତ୍ର ଗଣରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେସନ । ଗ୍ରହଣେ ରବି
 ବର୍ଣ୍ଣ ମାନଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମଣ ॥ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ବିଷ୍ଣୁ ଯଥା
 ହେଜ । ନଦୀରେ ଗଙ୍ଗାପୁରୁଷେ ଭାରତ ସହଜ ॥ ଗୁରବେଦେ
 ମାୟା ଯଥା ଇନ୍ଦ୍ରପୁରେ ମନ । ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି
 ନିରୂପଣ ॥ ପୁରାତନ ଧର୍ମ ସାର ଆଗମ କଥିତ । ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ବୋଲି ଖ୍ୟାତ କଥା ଏହି ବ୍ରତ ॥ ସେହି ଶୁଭ ବ୍ରତ ପ୍ରିୟେ
 ଏକ ମନେ ଶୁଣ । ଯାହାର ପ୍ରଭାବେ ଟଳିଗଲ ମୋ ଆସନ ॥
 ପୁରାକାଳେ ହିମାଳୟେ ଦେଖିଅଛି ଯାହା । ବିଦ୍ରାବ କହିବି
 ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଏବେ ତାହା ॥ ଭାଦ୍ରବ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ
 ଭୃଞ୍ଜୟାରେ । କରବ ଏ ବ୍ରତ ଶୁକ୍ଳ ହସ୍ତା ନକ୍ଷତ୍ରରେ ॥
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାତ୍ରେ ବ୍ରତା ମବ ପାୟୁ ପୁଣି । କରଥିଲ ଅଭ୍ୟୁତରେ
 ବାଲ୍ୟେ ଏହି ବ୍ରତ ॥ ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ କହିବି ଗୋ
 ପ୍ରିୟେ । ନିଜେ ଯାହା ଦେଖି ଅଛି ପୁରବେ ହିମାଳୟେ ॥ ଶୁଣି
 ପାବତା ବୋଲନ୍ତି ଆହେ ପ୍ରାଣନାଥ । କିପରି ମୁଁ କରଲି
 ପୁରବେ ଏହି ବ୍ରତ ॥ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ମୋର ହୁଏ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।
 ବୁଝାଇ କହନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ସମେତ ମନର ॥ ଈଶ୍ୱର କହନ୍ତି ଦେବା
 ଶୁଣ ଦେଇ ମନ । ଥିଲ ପବିତ୍ର ଉତ୍ତମ ନାମ ହିମବାନ ॥ ସିଂହ
 ବ୍ୟାଘ୍ର ଗଜୟୁଥ ଯହିଁ ବିହରନ୍ତି । ଦ୍ରୁମଲତାରେ ମଣ୍ଡିତ ଯହିଁ
 ମୃଗପତ୍ର । ନାନା ବର୍ଣ୍ଣେ ବହୁ ସୁଖ ବିଚିତ୍ର ମୁରତି ॥ ମଧୁର
 ରବେ ବୁଲନ୍ତି ଯହିଁ ପକ୍ଷୀପତି ॥ ଦେବତା ଗନ୍ଧବ ପିଙ୍କଗୁରଣ
 ଗୁହାକେ । ମହାନୟେ ବିହରନ୍ତି, ଗନ୍ଧବ ଗାୟକେ ॥
 ପୁଷ୍ପକ କାଞ୍ଚନ ବଇତରୁଣ ମଣିମୟ । ଶୂନ୍ୟ ଶୋଭିତ ଆକାଶ
 ବ୍ୟାପୀ ବୃକ୍ଷତୟ ॥ ଯହିଁ ଦେଖ ହିମାଚଳ ଭୃଞ୍ଜାରେ ଯୁକ୍ତ ।
 ଗଙ୍ଗା ଜଳେ ପ୍ରବହେ ଯେ ହୋଇଛି ଶ୍ରୀବିତ । ରତ୍ନସଦା
 ସୁର ନାଗ ନୃତ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତରେ । ବାଲ୍ୟେ ଆରମ୍ଭିଲେ

ବ୍ରତ ସେହୁ ପବନରେ ॥ ଅଧୋମୁଖେ ବାର ବର୍ଷ ଗଲ
 ଧୁମ୍ର ପାଲେ । ଚଉପଠୀ ବର୍ଷ ପକ୍ଷ ପବନ ଆଶନେ ॥
 କଠୋର ନିୟମେ କଷ୍ଟ ଦେଖି ତବ ତାତ । ମନେ ମନେ
 ଚିନ୍ତା କରି ହୋଇଲେ ଦୁଃଖିତ ॥ କାହାକୁ ଏ କନ୍ୟା ଦେବି
 ଚିନ୍ତା କଲେ ବସି । ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ନାରଦ ମହର୍ଷି ॥
 ଅର୍ଦ୍ଧାଦି ଦେଉଣିତାକୁ ଫୁଲି ହିମାଳୟ । ଉଦ୍ଧୃତର ପରୁରଲେ
 ପ୍ରକାଶି ବନୟ । କାହିଁକି ଆସିଲ କହ ହେ ମୁନି ପୁରୁଷ ॥
 ଭାଗ୍ୟବଶେ ବଢି ଅଛି ମଦାନ ଗୌରବ ॥ ଭାଷିଲେ
 ନାରଦ ଶୁଣି ନାଗକୁଳ ସାଇଁ । ପଠାଇଲେ ବିଷ୍ଣୁ ମୋତେ
 ତବ କନ୍ୟା ପାଇଁ ॥ କନ୍ୟା ଦାନ କର ଯୋଗ୍ୟ ପାଦ
 ବାସୁଦେବ । ତାଙ୍କ ପରି ନାହିଁ ଧବ ବ୍ରହ୍ମା ଆଦି ଦେବ ॥
 ଅନୁରୂପ ବରେ ହେଉ କନ୍ୟାରକୁ ଦାନ । ମୋ ମତରେ ଏଥୁ
 ନାହିଁ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ॥ ହିମାଳୟ କହନ୍ତି ହେ ଦେବରସିବର
 ଯେବେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେଲେ ବିଷ୍ଣୁ ସମ୍ପତ ଅଦ୍ଭୁତ ॥ କନ୍ୟା ଦେବି
 ସତ୍ୟ କଲିକଳାହବ ଯେ ଅନ । ଯହିଁରେ ମୟା ହେଲେ
 ଆସିଛି ଅପଣ ॥ ଶୁଣି ହର୍ଷେ ମୁନି ବିଷ୍ଣୁ ନିଜତନେ ଗଲେ ।
 ନତ ଶିରେ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ରଧର ପ୍ରଣମିଲେ ॥ କର ଯୋଗ
 ନିବେଦନ କଲେ ରସିବର । ବିବାହର ଆୟୋଜନ କର
 ଦାମୋଦର ॥ ଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ନାରଦ ଏହା କରି ନିବେଦନ ।
 ପ୍ରଣମି ପ୍ରସାଣ କଲେ ସୁଲୀୟ ରବନ ॥ ବିସ୍ତାରି ନାରଦ ଅବା
 ପିତା ହିମବାନ । ପ୍ରକାଶି କହୁଲେ ଯାଇ ତୋର ସନ୍ଧ୍ୟାନ ॥
 ଗରୁଡ଼ଧୃତେ ତୁମ୍ଭକୁ ବୁରବି ମୁଁ ଦାନ । ବସ୍ତ୍ରେ ଅଙ୍ଗୀକାର
 କଲି ନୋହିବ ସେ ଧନ ॥ ମାତ୍ର ଜନକ ସହିତେ ହେଲେ
 ଏକ ମତ । ପାବ୍ୟୁଷା ଦୁଷ୍ଟତା ଶୁଣି ଏସନ ଭାରତ ॥
 ଦୁଃଖରେ ସନ୍ତାପରେ ବସିବାର ଦେଖି । ଏକାନ୍ତରେ ବସି

ପରୁରଲେ ପ୍ରୀୟସଖୀ ॥ କାହିଁକି ଗୋ ମନେ ଦୁଃଖ କହ ଗୋ
 ଅଗର । ଉପାୟେ ଭଲ କରବି ସମୟ ନ କର ॥ ପାବତୀ
 ବୋଇଲେ ସଖୀ ଶୁଣ ମୋ ବଚନ । ଶିବକୁ ଭଣି କରବି ଥିଲ
 ମୋର ମନ ॥ ସତ ସଖୀ ଭାବିଥିଲି ମନେ ଏହିକଥା । ଜାଣିଲି
 କହିଲେ ପିତା କରବେ ଅନ୍ୟଥା ॥ ପିତା ସତ୍ୟ ବାଣୀ ଶୁଣି
 ନ ଦିଶେ ଉପାୟ । ତେଣୁ ଦେହ ଛାଡ଼ିବାକୁ କଲିଣି ନିଷ୍ପତ୍ତ ॥
 ଶୁଣି ପାବତୀଙ୍କ ବାଣୀ ସଖୀ କହେ କୋପ । ପିତାଙ୍କ ଅଭାବେ
 ମହାରଣ୍ୟ ଯିବା ବିଧି ॥ ଶଙ୍କର କହନ୍ତି ସଖୀ ଫେରାଇ ତୋ
 ମତି । ନେଇ ଗଲୁ ଭୋରବନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେ ରାତି ॥ ଏ ସମୟେ
 ପିତା ତୋତେ ନ ଦେଖି ମନ୍ଦିରେ । ଖୋଜିଲେ ନଗରେ ପାଇ
 ପଣି ଘରେ ଘରେ ॥ ନ ଦେଖି ଅତୁର ମନେ କର ନାନା ଶଙ୍କା
 ସୁର ଦାନବେ କିଳରେ କେ ନେବ କନ୍ୟକା ॥ ମୁନିଆରେ ସତ୍ୟ
 କଲି ଦେବି ବାସୁଦେବେ । ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେଲେ ଲେଙ୍କେ
 ମୋତେ କି ବୋଲିବେ ॥ ଚନ୍ଦ୍ରାବରେ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ
 ରୁତଲେ । ଦେଖି ହାହାକାରେ ଲୋକ ସେଠାରୁ ଧାଇଁଲେ ॥
 ଦୁଃଖରେ ଆଗେ ଥାଇ ପରୁରଲେ ଜନ । ଶେଷେ ମୋହ
 କାହିଁ ପାଇଁ କହ ହେରଜନ ॥ ସନ୍ତାପରେ ହେମଲୟ କଲେବ
 ଉତ୍ତର । ନଜାଣିଲି କନ୍ୟାରତ୍ନ କେ ନେଲ ମୋହର ॥ ଦଂଶିଲ
 କି ସର୍ପ ସିଂହ ବ୍ୟାଘ୍ର କି ଖାଇଲ । ରୂପତେ କନ୍ୟାକୁ ବେହୁ
 ଦୁଷ୍ଟ ବା ମାଇଲ ॥ କହୁକହୁ ଶୋକରେ ପଡ଼ିଲେ ଯେ ଡଳି ॥
 ବତାସେ ପବନ ପଥ ଉପୁଡ଼େ କଦଳୀ ॥ ନିର୍ଜନ ଭୟଫଳ
 ବନେ ତୁମ୍ଭେ ଗଲ । ସିଂହ ବ୍ୟାଘ୍ର ଶୁଭାଜ୍ଞାଦି ଯହୁ ପଲପଲ
 ରଜ ମୃଗ ପକ୍ଷୀ ସମାକୁଳ ମହାବନେ । ସଖୀସଙ୍ଗେ ଯାଇ ନଦୀ
 ପଡ଼ିଲ ଚୟନେ ॥ ନିରହାରେ ରମ୍ୟତାରେ ବସି ସେହି ରାତି ।
 ବାଲିରେ ରଚି ପୂଜାଲେଙ୍କରପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ॥ ଭାବୁକଶ୍ଚକ୍ତୃତୀୟା ହସ୍ତ

ନକ୍ଷତ୍ରରେ । ଗୀତ ବାଦ ରଜାଗର କଲ ଭକ୍ତିରେ ॥
 ସେହି ବ୍ରଜ ପ୍ରଭାବେ ମୋ ଟଳିଲ ଆସନ । ସଖୀ ସଙ୍ଗେ ଥିଲ
 ଯହୁଁ ଗମିଲି ସେ ଶ୍ଚାନ ॥ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲି ଗୋ ତୋରେ ମାଗ
 ଗଲି ବର । ଭାବେ ଶୁଣି କହୁଲ ତୁମ୍ଭେ ଯୋଡ଼ କର ॥
 ଭୋ ଦେବ ପ୍ରସନ୍ନ ଯେବେ ହେଲ ହେ ଉତ୍ତମ । କୃପା ଦିଅ
 ମୋର ରତ୍ନ ତଥାପୁ ଆପଣ ॥ ତଥାରୁ କହୁ ମୁଁ ଦେବ ଗଲି
 କଲମସ । ଏସନ ସମୟେ ନିଶା ହୋଇଲ ପ୍ରକାଶ ॥ ନଦୀରେ
 ବିସର୍ଜି ସବୁ ବନ ଜାତ ଫଳେ । ପାରଣା କର ପାବତୀ
 ଶୋଇଲେ ବିହୃଲେ ॥ ଚତୁର୍ଥେ ହିମାଳୟ ଦୁଃଖେ ନ କର
 ଭୋଜନ । ଗୁରୁ ଦିଗେ ଶୋଜି ବନେ କଲେ ଆଗମନ ॥
 ନଦୀକୁଳେ ଦୁଇକନ୍ୟା ଶୋଇବା ଦେଖିଲେ । ଉଠାଇ କୋଳେ
 ବସାଇ କାନ୍ଦି ପଚାରିଲେ ॥ କିପାଇଁ ଗୋ ବସେ ଏଥୁ କଲ
 ଆଗମନ । ସିଂହ ବ୍ୟାଘ୍ର ଗଜେ ଭୟଙ୍କର ଯେଉଁ ବନ ॥ ପାବତୀ
 କହନ୍ତି ତାତ ଶୁଣ ମୋର କଥା । ମୁଁ କରୁଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କିମ୍ପା
 ମିଥ୍ୟା ॥ ଶୁଣୁକୁ ବିଭ୍ରା ହେବାକୁ ଥିଲ ମୋର ମନ । ସିତ୍ୟକଲ
 ବାସୁକିଦେବ ଦେବ କନ୍ୟା ଦାନ ॥ ତେଣୁ ଜୀବନ ହାରିବି
 ସତ୍ୟ କହୁଥିଲି ମି ପ୍ରିୟ ସଖୀ ପରମର୍ଶେ ବନକୁ ଆସିଲି ॥
 ହରିଜି ନଦେଇ ଶିବେ ଦେବା ସତ୍ୟକଲେ । ଆନନ୍ଦେ ଘରକୁ
 ଯିବି ପାବତୀ ଭାସିଲେ ॥ ତଥା କହୁ ପିତା ତୋତେ ଘରେ
 ଶୁଣିଗଲେ । କ୍ରମେ ମୋତେ ବିଭ୍ରା ଦେଇ ସନ୍ତୋଷ ଲଭିଲେ ॥
 ବ୍ରତବଳେ ଅର୍ଜାସନ ମେହର ପାଇଲ । ଅଧିକ କିସ କହୁବି
 ଏଥୁ ବଳିଫଳ ॥ ସେହି ଦିନୁ ଶୁଣ ଦେବୀ ଅଳି ହରିବୀରେ ।
 ବ୍ରତ ଖ୍ୟାତ ହେଲ ହରିଜାଲିକା ନାମରେ ॥ ପାବତୀ କହନ୍ତି
 ପ୍ରଭୋ ରହୁଲ ଯେ ନାମ । ଯୁକ୍ତ୍ୟ ଫଳ କିବା କହୁ ପୁଣି ବିଧି
 କ୍ରମ ॥ କିଏ ଏହାକରିଥିଲ ପୁରୁକାଳେ ହର । ଶିବକହନ୍ତି ବିଧାନ

ଶୁଣ ରାମାବର ॥ ଭାଗ୍ୟ ଦମେ ନାହିଁ ମାନେ କରନ୍ତି ଏ ବ୍ରତ ।
ମଣ୍ଡପ କଦଳୀ ପ୍ରସ୍ତେ କରିଣ ମଣ୍ଡିତ ॥ ଚୁଝି ତୋରଣେ
ଶୋଭିତ ବିବିଧବର୍ଣ୍ଣରେ । ପାଟବସ୍ତ୍ର ଆଚ୍ଛାଦିତ ମଣ୍ଡପଉପରେ
ସୁଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ଲେପେ ମଣ୍ଡପ ଲେପାର ॥ ଶଙ୍ଖାଦି ଦୃଢ଼
ବାଦ୍ୟ ସହ ଗୀତ ଗାଇ ॥ ମଙ୍ଗଳ ସଙ୍ଗୀତ କରି ମଦ୍ୟାୟମରସରୁ
ସ୍ଥାପିଣ ଲିଙ୍ଗ ପୂଜିବ ପାବନୀ ଶଙ୍କରେ ॥ ଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ଧୂପ ଦୀପ
ଉଳ ନିବେଦିବା । ଶୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ତେ ପୂଜାରେ ଏ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରବ ।
ସବ ମଙ୍ଗଳ ସହଚ୍ଚେ ଶିବଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ । ଶିବେ ସବଦାସୀ
ଶିବରୂପେ ନମୋନମଃ ॥ ଭବ ସାଗରେ ପଡ଼ି ମୁଁ କରୁଛି ଦଇନୀ
ପ୍ରସନ୍ନେ 'ସୌଭାଗ୍ୟ ଦିଅ' ହେ ସିଂହବାହନୀ ॥ ଭୋ ଉଦ୍ଦା-
ଏମନ୍ତେ ପୁଷ୍ପ ଉତ୍ସବ ସାବନୀ । ଭକ୍ତିରେ ଶୁଣିବ କଥା ହୋଇ
ଏକ ମତ ॥ ପାଠକ ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଦେବ ବହୁବିଧ ଦାନ । ଧନ
ରତ୍ନ ଥେନୁ ସୁନା ଆବର ଦସନ ॥ ସବ କାମପ୍ରଦ ବ୍ରତ କରେ
ପେଉଁ ନାଶ । ନିଃସନ୍ଦେହେ ସାତ ଜନ୍ମେ ପାଶୁଁ ହୁଏ ପାରି ।
ଭୃଗୁପୁରେ ପେଉଁ ନାଶ ଆହାର କରଇ । ସାତଜନ୍ମ ପାଏଦୁଃଖ
ବିଧିବ୍ୟା ଲଭଇ ॥ ଦରିଦ୍ର ହତଭାଗିନୀ ଦୁଃଖ ପୁଣି ଚୋରକ ।
ଉପବାସ କିନେ ନାଶ ପଡ଼ଇ ନରକେ ॥ ଶିବଲେଖକ ଘୋର
କଷ୍ଟ ଲଭଇ କାମିନୀ । ନକରେ ସନ୍ଦେହ ଏଥୁ ସେ ମହାଭାଗିନୀ ॥
ଥେନୁ ମୁଖିକା ଭାଜନ ସୁନାପାଦମାନ । ବିପ୍ରେ ଦେଇ ଫଳନ୍ତର
କରିବ ପାରଣ ॥ ଏମନ୍ତ ବିଧାନେ ପେଉଁ ନାଶ କରେ ବ୍ରତ ।
ଲଭିବ ଶିଶୁ ସେ ମୋର ସମାନରେ କାନ୍ତ ॥ ବିନାଶ କାଳେ
ସେ ନାଶ ମୋର ରୂପ ପାଇ । ସମାନ ରୂପେ ସାୟୁଜ୍ୟ ମୁକ୍ତି
ଲଭଇ ॥ ଡାକ ବ୍ରତ କଥା ଭାଷା ନାହିଁ ସମାପନ । ସଦାଶିବ
ଶ୍ରୀଚରଣେ ହେଉ ସମର୍ପଣ ॥

ପୁଷ ରବିବାର ବ୍ରତ

— ୫୫ —

ଧର୍ମ ନିରଞ୍ଜନ ଦେବି ଚରଣେ ନମସ୍କ । ପୁଷ ରବିବାର କଥା
କହି ଆରମ୍ଭ । ଶୁଣ କଲେ ମରହଟା ଦେଶର ରାଜନ ।
ସୁନାତ ନାମରେ ଥିଲେ ଅତି ଗୁଣବାନ ॥ ସୁଶୀଳ ନାମରେ
ଥିଲେ ତାଙ୍କ ମହାଦେଉ । ପତିବ୍ରତା ଧର୍ମଶୀଳ ତାଙ୍କପରି ସେହି ॥
ରାଜପୁତ୍ର ସମାନରେ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ପାଳନ୍ତି । ଦେବଗୁରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ
କରନ୍ତି ଭକତି ॥ ସେହି ପୁଣ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ଏକଇ କୁମର ।
ହୋଇଲ ଯେ ରୂପ ଗୁଣେ ନାହିଁ ପଛାନ୍ତର ॥ ସୁନ୍ଦର ପଣରେ
କାମିନୀ ତା ଅଟରେ ଗୁର । ଦିନୁଦିନୁ ପାଠପଢ଼ି ହେଲ ଗୁଣକର
ସେ ପୁତ୍ରର ନାମ ରତ୍ନାକର ଯେ ଅଟଇ । ସକଳ ଗୁଣରେ
ତାକୁ ସମାନଟି ସେହି ॥ ସେ ପୁତ୍ରର ଯତ୍ନବନ ସମୟ ଦୁଃଖନ୍ତେ
ମହୁମା କରଇ ବୁଲି ସଙ୍ଗିନୀ ସଙ୍ଗତେ ॥ ଦିନେ ସଙ୍ଗିମାନଙ୍କର
ସଙ୍ଗେ ରତ୍ନାକର । ବଢ଼ିଅଛି ସେହି ପଥେ ଅଗରେ ତାହାର ॥
ଏକ ମହାଜନ ପୁତ୍ର ବିଭା ହୋଇକରି । କନ୍ୟା ଦେବୀ ଯିବାରୁ
ତା ଅନାହିଁ ଗୁରୁ ॥ ଅପଣା ଗୃହକୁ ଯାଇ ସେ ରଜନୀନ ।
ଜନନୀ ଶିଳପେ କହେ ବିରସେ ଏସନ ॥ ଆଗୋ ମାତ ମୋ
ସଙ୍ଗରେ ଯେତେ ସଙ୍ଗୀ ଛନ୍ତି । ସକଳେ ହୋଇଲେ ବିଭା
ଖୋଜି ଯେହା ଜାତି ॥ କାହିଁ ପାଇଁ ମୋତେ ବିଭା ନକର ଗୋ
ମାତ । ଏହା କହି ରତ୍ନାକର ଦୁଃଖନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ॥ ପୁତ୍ରର
ବଚନଶୁଣି ସୁଶୀଳ କହଇ । କରଇବି ବିଭା ତୋତେ ନିଶ୍ଚଳରେ
ତୁମ୍ଭ ॥ ଏହା କହି ମହାଦେଉ ନୃପ ପାଶେ ଯାଇ । ବୋଇଲେ
ହେରାଜା ଶୁଣ ଯାହା ମୁଁ କହଇ ॥ ହୋଇଲ ନନ୍ଦନ ଯୁବା
କାହାକୁ ବିବାହ । ନିଜର କୁପାଇଁ ଏଥେ ମରମ କି କହ
ଶୁଣି ବଚନରେ ରାଜା ତମକି ପଡ଼ଇ । ମୋ ମନେ ତା ନାହିଁ

ବୋଲିରାଣୀକକହୁଲ ॥ ଅରକିଛି ନବୋଲରୋ ଅଳପଦନରେ
 କରାଇବି ବିଭା କନ୍ୟା ଖୋଜାଇ ଝଟରେ ॥ ରାଣୀ ତାହା ଶୁଣି
 ଅନ୍ତଃରାତ୍ରୁ ଚଳିଲ ॥ ରାଜା ତହୁଁ ଏକବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ଡକାଇଲ ॥
 ନିକଟେ ବସାଇ ତାଙ୍କୁ ବୋଲେ ହେ ଗୋସାଇଁ । କନ୍ୟାଏକ
 ବୁଝି ଆସୁ ଯୁବରାଜ ପାଇଁ । ରାଜା ବଚନରେ ବିପ୍ର ଦେଇ
 ବୋଲି କହୁ । ରାଜା ପରରୁପ ଘେନି ଗଲ ବେଗ ହୋଇ ॥
 ଅନେକସ୍ଥାନରେକୁଳି କର୍ଣ୍ଣାଟଦେଶରେ । ମିଳିଲେସେଧନବନ୍ତ
 ସାଧବନବରେ ॥ ବାଲବତୀ ନାମେ ଥିଲ ସାଧବରହିଅ । ସବ
 ସୁଲକ୍ଷଣୀ ରୂପଗୁଣରେ ଅକହ ॥ ତାହାଜାଣି ବିପ୍ର ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ
 କହୁଲେ । ଆସୁ ରାଜାଙ୍କରପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ବୋଇଲେ ॥ ସେ ରାଜା
 ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେକନ୍ୟାଦାନକର । ବୁଝିଲେ କାହାକୁ ହେବନାହିଁ
 ଅମୁଦର ॥ ଶୁଣି ତା ସାଧବ ଯହୁଁ ସନମତ ହେଲ । ଗଣାପୋଛୁ
 କରି ବିପ୍ର ସେଠାରୁ ଚଳିଲ ॥ ସୁଗତ ନୃପତି ପାଶେ ମିଳି ସେ
 ବ୍ରାହ୍ମଣ । ସବୁ କଥା ତାଙ୍କ ଆଗେ କରନ୍ତେବଖାଣ ॥ ଶୁଣିତାହା
 ନରପତି ଅନନ୍ଦହୋଇଲ । ଗ୍ରହଣଲଗାଇ ଲୁହାଣିନିଳୟ
 କେତେଦିନେ ଯାଇମିଳି କର୍ଣ୍ଣାଟଦେଶରେ । ପରବେଳେ
 ସେ ସାଧବ ନବରେ ॥ ଦେଖି ତାହା ଧନବନ୍ତ ସାଧବ
 ଚୋଷରେ । ସେନାକୁ ରଖାଇଲ ଉତ୍ତମ ବାସରେ ॥ ଶୁଭ
 ଗ୍ରହେ ଲଗ୍ନ ଦେଖି କଲ କନ୍ୟାଦାନ । ଯାହାପରତୁଳ ଦେଲ
 ନୁହଇ ଶୁଣନ ॥ ବିଭାସାର ସବ ତହୁଁ ସେ ନିଶି ବଞ୍ଚିଲେ ।
 ପରଦିନ ବରଦେବୀଘେନି ଲେଉଟିଲେ ॥ ସାଧବ ଅନେକ ଧନ
 ଭାର-ସମ୍ପତ୍ତିରେ । ଯିଲେ ହିଅସଙ୍ଗେ ଅତି ଅନନ୍ଦମନରେ ରାଜ
 ଗୁର ନିକଟରୁକିଛି ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ପାଇଁ ॥ ହାତଲର ସାଧବରହିଅଦେଶ
 ଗୁହଁ । ରବି ଅସ୍ତ ହେଉଣାକୁ ଅଳଗି ଅଛଇ । ଏହା ଦେଖି
 ସାଧବରହିଅ ବିଗୁରର । ମୋବାପ ସାଧବ ଦେଇଅଛି ପେଟେ

ଭାର । କିଏତା ଦେଖିବ ଅବା ହୋଇଲେ ଅନ୍ଧାର ॥ ଏହାଭାବ
 ଅଦିତ୍ୟକୁ ସାଧବ ଦୁହୃତା । ବହୁ ବିନୟରେ ବୋଲେ ସେ
 ଦେବ ସବିତା ॥ କୃପା ବହୁ କିଛି ବେଳ ସ୍ଥିରଗତ କର ।
 ଯେଉଁପରି ଅତି ଶୀଘ୍ର ନୋହୁବ ଅନ୍ଧାର ॥ ଅନ୍ଧେମାନେ ସନ୍ତେ
 ଅନ୍ଧେ ଶକ୍ତ ଭବନରେ । ପରବେଶ ହୋଇବୁଟି ପଥା ଦିବସରେ
 ତହିଁ ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଅସ୍ତ୍ରାଚଳେ ଯିବ । ଏ ମୋର ବିନୟ
 ଘେନି ଅହେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ॥ ସାଧବଦୁହୃତା ବିନୟରେ ଦିନକର
 ବିଳମ୍ବ ଗତି କରନ୍ତେ ହୋଇଲୁ ଉତ୍ତର । ୪୦ । ଶକ୍ତ ସଦନରେ
 ସବେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । ତହିଁ ପରେ ଦିନପତି ଅସ୍ତ୍ରାଚଳେ
 ଯାଆନ୍ତେ ॥ ସେ ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମାତା ପୁତ୍ରକୁ ଅନାଇଁ । ବିକଳେ
 ଭ୍ରାନ୍ତି ସୁତ ନଇଲ କିପାଇଁ । କାହିଁକି ବିଳମ୍ବ ହେଲ ମନରେ
 ବିଚାର । ବାଟେଠିଅ ହୋଇଛନ୍ତି ପଥଗୁହଁ କର ॥ ଏହିକାଳେ
 ରବି ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ । ତାଙ୍କୁ କୋଳେ ଧରି ମାତା
 ବୋଇଲେ ଏମନ୍ତେ ॥ ଆରେ ବାବୁ ଅଜି ତୋର କାହିଁକି
 କେ ଅବା ପଥ କଗିଲୁ ତୋହର ॥ ଯେ
 ବିଳମ୍ବ କଲୁ ଯେତି ତୋର । ମୋ ଅଭିଶାପରେ
 କୁଣ୍ଠ ହେଉ ଅଙ୍ଗେ ତାର ॥ ଗଳିତ କୁଣ୍ଠେ ତା ହାତ ଗୋଡ଼
 ଛୁଇଁଯାଉ । ତୋ ପଥ ବିଳମ୍ବ କରିବାର ଧଳ ମାତ୍ର ॥ ଏହାଶୁଣି
 ଅଦିତ୍ୟ ଯେ ବିରସ ହୋଇଲେ । କିକଲ କିକଲ ମାତା ବୋଲି
 ସେ ବୋଇଲେ ॥ କେହି ମୋର ପଥ ବନ୍ଦ କର ନାହିଁ ଶୁଣ ।
 ଯହିଁକି ବିଳମ୍ବ ହେଲ ବୁଝ ତା କାରଣ ॥ ସାଧବଦେବ ଅଜି
 ଘେନି ବୋହୂ ଭାର । ଗ୍ରହଣ ଲଗାଇ ମୁଖ୍ୟୁଲ ସ୍ବାମୀଦର ॥
 ତାହା ଦେଖୁ ଦେଖୁମୋର ବିଳମ୍ବ ହୋଇଲୁ । ଏଥିରେ ବା
 କେଉଁ ଜଣ ଦୋଷକାରୀ ହେଲ ॥ ୪୧ । ଲଗେ ତାକୁ ଅଭିଶାପ
 ଦେଲ ମାତ । କହ ଏବେ କିପରି ସେ ହୋଇବ ମୁକତ ॥

ଅଦିତ୍ୟବଚନେ ତାଙ୍କୁ ଜନନୀ କହନ୍ତି । ପୁଷ୍ପ ରବିବାର କଲେ
 ହେବ ସେ ମୁକତି ॥ ପୁଷ୍ପମାସ ରବିବାର ଦିନ ପ୍ରଭାତରୁ । ରବି
 ଉଦୟନେହୁଁ ବେଗେ ଉଠିବ ଶେଷରୁ ॥ ସାବଧାନରେ ଯାଇ
 ସ୍ନାନକରି ଅସିବେଗେ । ଭୂଲସୀମୁଳରେ ଲିପି ଗୋମୟ ସରଗେ
 ଉହୁଁରେ ମଣ୍ଡଳ ଭାଙ୍ଗି ରବିକୁ ସ୍ଥାପିବ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣ ପୁଲେ ସେ
 ସ୍ନାନକୁ ମଣ୍ଡାଇବ । ବେଦ ମନ୍ତ୍ର ଜାଣିଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଡକାଇ ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା କରାଇବ ନାନା ଭୋଗ ଦେଇ ॥ ଶରଣ ମିଶ୍ରିତ ଲବ
 ପକ୍ୱ ରନ୍ଧାଯିବ । ଅମ୍ବିଳ ଦଧି ଗୋଟିକାଆଦି ନାଶକେଲ ॥ ଏ
 ବିଧିରେ ନାନା ଉପହାରେ ପୂଜାକଲେ । ଅବଶ୍ୟ ହୋଇବ
 ମଙ୍ଗଳଟି ଜାଣ ରଲେ ॥ ଏହା କହି ମାତା ପୁତ୍ରେ ରହିଲେ
 ସନ୍ତୋଷେ । ଶୁଣ ଜନେ ଏଥୁଅନ୍ତେ କେତେକ ଦିବସେ ॥
 ସାଧକ ହିଅଇ ଅଙ୍ଗେ କୁଟୁ ରୋଗ ହେଲା । ଦିନୁଦିନୁ ତାହାକୁ
 ଅଳଖ କରି ଦେଲା ॥ ସଜା ସଖୀ ତାହା ଦେଖି ଦୁଃଖିତ
 ହୋଇଲେ । ଗୁରୁବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ଡାକି ସବୁ ଜଣାଇଲେ ॥ ସେମାନେ
 ସକଲେ ଶୁଣି କହିଲେ ବିଚାରି । ଯେବେ ପୁଷ୍ପ ରବିବାର ବ୍ରତ
 କରିପାରି ॥ ତେବେ ଜାଣ ତାହାର ଏ ରୋଗ ଛାଡ଼ିଯିବ ଆଉ
 ଯା ବାଞ୍ଛୁ ବ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଫଳିବ ॥ ଏହା ଶୁଣି ବଞ୍ଚିବତର
 ବିଧି ବଢ଼ାଇଲେ । ଶୁଣି ତାହା ସଜା ସଖୀ ବଧୂକୁ କହିଲେ ॥
 ସାଧକରହିଅ ଶୁଣି ଉକ୍ତ ଶତ୍ତରେ । କଲ ପୁଷ୍ପ ରବିବାରବ୍ରତକୁ
 ବିଧିରେ ॥ ତହୁଁ ଦିନୁଦିନ ତାର ବ୍ୟାଧି କେଶେଗଲା । ପୁଣି ଧନ
 ପତି ସୁଖେ ସୁଯାଗୀ ହୋଇଲା ॥ ଆହେ ଜନେ ପୁଷ୍ପ ରବିବାର
 ଯେ କରଇ । ତାହାର ସକଳ ବାଞ୍ଛା ଅବଶ୍ୟ ଫଳଇ ॥ ସୂର୍ଯ୍ୟ-
 ଦେବ ପୂଜା ବ୍ରତ ଗୋଟି ଜନେ ଶୁଣି ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ
 ହୁଏ ବାଞ୍ଛିତ ପୁରଣ ॥୨୯॥ —————

ଅସିଦା. ମୋହନା ପ୍ରେସ୍ରେ, ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ମୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ

ବିଜ୍ଞାପନ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବହୁ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିକ୍ରୟ ନାମିତଗଢ଼ିତ ଅଛି
ବେପାରୀମାନଙ୍କୁ ରଚିତ କମିଶନ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଅଗ୍ରୀମ
ଅର୍ଡର ପଠାଇଲେ ଭ: ପି: ଯୋଗେ ବହୁ ପଠାଯାଏ
ଥରେ ପରସ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନାୟ ।

ଅମରକୋଷ ପାଞ୍ଚବର୍ଗ ଟ	୦୩	ବାଲ୍ୟକାଣ୍ଡ ୧, ୨ୟ, ୩ଶ ଟ	୩-
ପ୍ରଭୃତ ଅବକାଶ ଟ	୦୮	ଜେମା ଦେଇ କାନ୍ଦ ଟ	୦୮
ଭୂତକେଳି ଟ	୦୨	ଟୀକା ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଟ	୦୨
ବୈଦେହ୍ୟ ଚରଣା ଟ	୦୮	ସହଜ ତେଲଗୁ ଶିକ୍ଷା ଟ	୦/
ଅଶ୍ୱମେଧପଦ୍ମ ଟ	୦୮	ସହଜଭିରୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଟ	୦/
ଅଙ୍ଗଦପଦ୍ମ ଟ	୦୮	ଛନ୍ଦରଦ୍ୱାକର ଟ	୧୨
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରାଣ ଟ	୦/	ରାସକୀର୍ତ୍ତା ଟ	୦/
ଶୁକ ବିଳାସ ଟ	୧୨	ବନ୍ଧିତ ସିଦ୍ଧାସନ ଟ	୧୨
ସଙ୍ଗୀତ ଚମ୍ପୁରୁ ଟ	୦/	ଦୁଃଖୀ କୌପଦା ଟ	୦/
ଉଦୟଚନ୍ଦ୍ର ଟ	୦୮	ଗୁଣକ୍ୟନାଥ ଟ	୦/
ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଟ	୦୮	ଅଳଙ୍କାର ବୋଲି ଟ	୦୮
ଗୁଣଧାରୀ ଟ	୦୨	ଗୁଣାଳୀ ପାଠ ଟ	୦୨
ଟୀକା ରାମାୟଣ ଟ	୦୩	ମଥୁରା ମଙ୍ଗଳ ଟ	୦୩
କଳଙ୍କୀ ରାମାୟଣ ଟ	୧/	ବୈଶାଖ ମହାତ୍ମ୍ୟ ଟ	୧/
ମାଘ ମହାତ୍ମ୍ୟ ଟ	୧୨	କାର୍ତ୍ତିକ ମହାତ୍ମ୍ୟ ଟ	୧/

ଧୂତୁକ ମିଳିବାର ଠିକଣା—
ମୋହିନୀ ପ୍ରେସ୍, ଆସିକା
ବ୍ୟାସପାଣ୍ଡୁ, ଆସିକା (ଗଞ୍ଜାମ)